Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 24ης Μαΐου 2016*

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την αποτροπή της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων στο Ιράν — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλάνη περί το δίκαιο — Νομική βάση — Πλάνη εκτιμήσεως — Έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-423/13 και T-64/14,

**Good Luck Shipping LLC**, με έδρα το Ντουμπάι (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα), εκπροσωπούμενη από τον F. Randolph, QC, την M. Lester, barrister, και την M. Taher, solicitor,

προσφεύγουσα,

κατά

**Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενου από τους V. Piessevaux και B. Driessen,

καθού,

με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2013/270/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 156, σ. 10), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 522/2013 του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 όσον αφορά περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 156, σ. 3), της αποφάσεως 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 306, σ. 18), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 306, σ. 3), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα και, αφετέρου, αίτημα περί μη εφαρμογής της αποφάσεως 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 272, σ. 46), και του κανονισμού (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 272, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, S. Gervasoni και L. Madise (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: M. Junius, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Ιανουαρίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

### Ιστορικό της διαφοράς

1 Οι υπό κρίση υποθέσεις εντάσσονται στο πλαίσιο των περιοριστικών μέτρων τα οποία λαμβάνονται προς άσκηση πιέσεως στην Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν, προκειμένου αυτή να παύσει τις πυρηνικές δραστηριότητες που ενέχουν κίνδυνο διαδόσεως πυρηνικών όπλων και αναπτύξεως συστημάτων παραγωγής πυρηνικών όπλων.

2 Η προσφεύγουσα, Good Luck Shipping LLC, είναι ναυτιλιακό πρακτορείο με έδρα το Ντουμπάι (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα). Οργανώνει τον ελλιμενισμό σκαφών, καθώς και φορτώσεις-εκφορτώσεις.

3 Στις 26 Ιουλίου 2010, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε, δυνάμει του άρθρου 29 ΣΕΕ, την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ, σχετικά με τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά του Ιράν και την κατάργηση της κοινής θέσεως 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39). Το άρθρο 20, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής προβλέπει τα εξής:

«Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι που ευρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή υπό τον έλεγχο, άμεσο ή έμμεσο:

[...]

β) προσώπων ή οντοτήτων που δεν καλύπτονται από το παράρτημα Ι τα οποία ασχολούνται ή έχουν άμεση σχέση με ή υποστηρίζουν τις ικανές να συντελέσουν στη διάδοση πυρηνικές δραστηριότητες του Ιράν ή την ανάπτυξη φορέων πυρηνικών όπλων, συν τοις άλλοις μέσω συνεργίας στην προμήθεια των απαγορευμένων ειδών, αγαθών, εξοπλισμών, υλικών και τεχνολογιών, ή προσώπων και οντοτήτων που ενεργούν εξ ονόματός τους ή υπό την εποπτεία τους ή οντοτήτων των οποίων έχουν την κυριότητα ή τις οποίες ελέγχουν, μεταξύ άλλων με παράνομα μέσα, ή προσώπων και οντοτήτων που βοήθησαν τα κατονομαζόμενα πρόσωπα ή οντότητες να αποφύγουν τις κυρώσεις των ΑΣΑΗΕ 1737 (2006), ΑΣΑΗΕ 1747 (2007), ΑΣΑΗΕ 1803 (2008) και ΑΣΑΗΕ 1929 (2010) ή της παρούσας απόφασης, καθώς και άλλων αξιωματούχων και οντοτήτων του ΣΙΕΦ και των ΝΓΙΔΙ και οντοτήτων που τελούν υπό την κυριότητα ή τον έλεγχό τους ή που ενεργούν εξ ονόματός τους, όπως απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ.

[...]»

4 Στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/413, στον τίτλο ΙΙΙ, ο οποίος επιγράφεται «Εταιρία θαλάσσιων μεταφορών της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν (IRISL)», οι επωνυμίες πλειόνων εταιριών, μεταξύ των οποίων η IRISL και η Hafize Darya Shipping Lines (στο εξής: HDSL), εγγράφηκαν στον κατάλογο των οντοτήτων των οποίων τα κεφάλαια δεσμεύονται.

5 Στις 8 Οκτωβρίου 2010, ορισμένες εταιρίες, μεταξύ των οποίων η IRISL και η HDSL, άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή (αριθμός υποθέσεως T-489/10) με αίτημα, ιδίως, την ακύρωση της αποφάσεως 2010/413, καθόσον αυτή τις αφορούσε.

6 Στις 25 Οκτωβρίου 2010, κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως 2010/413, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 σχετικά με τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ 2010, L 281, σ. 1). Το άρθρο 16, παράγραφος 2 του κανονισμού

961/2010 προβλέπει τη δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων των προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που απαριθμούνται στο παράρτημα VIII του εν λόγω κανονισμού. Οι επωνυμίες πλειόνων οντοτήτων, μεταξύ των οποίων η IRISL και η HDSL, εγγράφηκαν στον κατάλογο του ως άνω παραρτήματος.

7 Την 1η Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2011/783/ΚΕΠΠΑ για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2011, L 319, σ. 71), με την οποία, μεταξύ άλλων, προσέθεσε την επωνυμία της προσφεύγουσας στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που απαριθμούνται στον τίτλο ΙΙΙ του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/413.

8 Το Συμβούλιο εξέδωσε αυθημερόν τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1245/2011 για την εφαρμογή του κανονισμού 961/2010 (ΕΕ 2011, L 319, σ. 11), με τον οποίο, μεταξύ άλλων, ενέγραψε την επωνυμία της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος VIII του κανονισμού 961/2010.

9 Στην απόφαση 2011/783 και στον εκτελεστικό κανονισμό 1245/2011 (στο εξής, από κοινού: πράξεις του Δεκεμβρίου του 2011), το Συμβούλιο αιτιολόγησε τη δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων της προσφεύγουσας κατά τον ακόλουθο τρόπο:

«Εταιρία που ενεργεί για λογαριασμό της IRISL. Η [προσφεύγουσα] συστάθηκε για να διαδεχτεί την κατονομασθείσα από την [Ευρωπαϊκή Ένωση] και υπό εκκαθάριση Oasis Freight Company, άλλως Great Ocean Shipping Services. Η [προσφεύγουσα] έχει εκδώσει πλαστά έγγραφα μεταφοράς προς όφελος των IRISL και οντοτήτων υπό την κυριότητα ή τον έλεγχο αυτής. Η [προσφεύγουσα] ενεργεί για λογαριασμό των κατονομασθεισών από την ΕΕ HDSL και [Safiran Payam Darya Shipping Lines] στα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα. Η [προσφεύγουσα] συστάθηκε τον Ιούνιο του 2011 λόγω των κυρώσεων, προκειμένου να αντικαταστήσει τις Great Ocean Shipping Services και Pacific Shipping.»

10 Με έγγραφο της 5ης Δεκεμβρίου 2011, το Συμβούλιο ενημέρωσε την προσφεύγουσα σχετικά με την εγγραφή της επωνυμίας της στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων έναντι των οποίων επιβλήθηκαν τα περιοριστικά μέτρα που ελήφθησαν κατά του Ιράν, όπως οι κατάλογοι αυτοί εμφαίνονται, αντιστοίχως, στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/413 και στο παράρτημα VIII του κανονισμού 961/2010.

11 Με έγγραφο της 7ης Φεβρουαρίου 2012, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των πράξεων του Δεκεμβρίου του 2011, και ζήτησε πρόσβαση στον σχετικό φάκελο του Συμβουλίου.

12 Στις 9 Φεβρουαρίου 2012, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά των πράξεων του Δεκεμβρίου του 2011, καθόσον οι πράξεις αυτές την αφορούσαν. Η προσφυγή πρωτοκολλήθηκε με αριθμό T-57/12.

13 Στις 23 Μαρτίου 2012, ο κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2012, L 88, σ. 1), κατήργησε τον κανονισμό 961/2010. Η επωνυμία της προσφεύγουσας ενεγράφη από το Συμβούλιο στον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012. Το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«Δεσμεύονται όλα τα κεφάλαια και όλοι οι οικονομικοί πόροι που βρίσκονται στην ιδιοκτησία ή κατοχή ή τελούν υπό τον έλεγχο προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IX. Το παράρτημα IX περιλαμβάνει τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, τις οντότητες και τους οργανισμούς τα οποία, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχεία β′ και γ′, της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, έχει αναγνωρισθεί ότι:

[...]

β) αποτελούν φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό που έχει συνδράμει κατονομαζόμενο πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό ώστε να παρακάμψει ή να παραβιάσει τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου ή τις αποφάσεις 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) και 1929 (2010) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών·

[...]

ε) αποτελούν νομικό πρόσωπο, οντότητα ή οργανισμό που ανήκει ή ελέγχεται από τις Ναυτιλιακές Γραμμές της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν (IRISL) ή ενεργεί εξ ονόματός τους.»

14 Η επωνυμία της προσφεύγουσας ενεγράφη στον κατάλογο του σημείου ΙΙΙ, Β, 43 του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού 267/2012 και παρατέθηκαν οι ίδιοι λόγοι με εκείνους που είχαν παρατεθεί στις πράξεις του Δεκεμβρίου του 2011 (βλ. σκέψη 9 ανωτέρω).

15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Απριλίου 2012, η προσφεύγουσα προσάρμοσε τα αιτήματά της στην υπόθεση Τ-57/12, ώστε να προσβάλει επίσης τον κανονισμό 267/2012, καθόσον αυτός την αφορούσε.

16 Με έγγραφο της 31ης Μαΐου 2013, το Συμβούλιο απάντησε στο από 7 Φεβρουαρίου 2012 έγγραφο της προσφεύγουσας και της κοινοποίησε τα έγγραφα βάσει των οποίων είχε εκδώσει τις πράξεις του Δεκεμβρίου του 2011 και είχε εγγράψει την επωνυμία της στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων εις βάρος των οποίων επιβλήθηκαν τα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, όπως οι κατάλογοι αυτοί εμφαίνονται, αντιστοίχως, στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/413 και στο παράρτημα VIII του κανονισμού 961/2010.

17 Με έγγραφο της 31ης Ιανουαρίου 2013, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο Συμβούλιο τις παρατηρήσεις της σχετικά με την εγγραφή της επωνυμίας της στους καταλόγους των προσώπων και των οντοτήτων έναντι των οποίων επιβλήθηκαν τα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, οι κατάλογοι αυτοί εμφαίνονται στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/413 και στο παράρτημα ΙΧ του κανονισμού 267/2012 (στο εξής: επίμαχοι κατάλογοι).

18 Στις 6 Ιουνίου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2013/270/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2013, L 156, σ. 10), καθώς και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 522/2013, περί εφαρμογής του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2013, L 156, σ. 3). Με τις πράξεις αυτές (στο εξής, από κοινού: πράξεις του Ιουνίου του 2013), το Συμβούλιο τροποποίησε τους λόγους εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους, ως ακολούθως:

«Εταιρία που ενεργεί για λογαριασμό της IRISL. Ελέγχεται από τον [M. F.]. Η [προσφεύγουσα] συστάθηκε για να διαδεχτεί την υπό εκκαθάριση Oasis Freight Company, άλλως Great Ocean Shipping Services η οποία υφίσταται κυρώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η [προσφεύγουσα] έχει εκδώσει πλαστά έγγραφα μεταφοράς προς όφελος της IRISL και οντοτήτων υπό την κυριότητα ή τον έλεγχο αυτής. Ενεργεί για λογαριασμό των κατονομασθεισών από την ΕΕ HDSL και [Safiran Payam Darya Shipping Lines] στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Συστάθηκε τον Ιούνιο του 2011 λόγω των κυρώσεων, προκειμένου να αντικαταστήσει την Great Ocean Shipping Services.»

19 Με έγγραφο της 10ης Ιουνίου 2013, το Συμβούλιο κοινοποίησε τις πράξεις του Ιουνίου του 2013 στην προσφεύγουσα. Αυτή ενημερώθηκε επίσης για τη δυνατότητα να ζητήσει επανεξέταση της εγγραφής της επωνυμίας της στους επίμαχους καταλόγους και να προσφύγει κατά των πράξεων αυτών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

20 Στις 16 Αυγούστου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά των πράξεων του Ιουνίου του 2013, καθόσον οι πράξεις αυτές την αφορούσαν. Η προσφυγή πρωτοκολλήθηκε με αριθμό Τ-423/13.

21 Με την απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου (T-57/12, EU:T:2013:410), το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή και ακύρωσε, καθόσον αφορούσαν την προσφεύγουσα, τις πράξεις του Δεκεμβρίου του 2011 και τον κανονισμό 267/2012, για τον λόγο ότι το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά που αποδίδονται στην προσφεύγουσα (απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου, T-57/12, EU:T:2013:410, σκέψη 68).

22 Όσον αφορά τα διαχρονικά αποτελέσματα της ακυρώσεως των πράξεων του Δεκεμβρίου του 2011 και του κανονισμού 267/2012 με την προαναφερθείσα στη σκέψη 21 απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2011/783 έπρεπε να διατηρηθούν σε ισχύ, όσον αφορά την προσφεύγουσα, έως ότου αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της η ακύρωση του κανονισμού 267/2012, ήτοι, δυνάμει του άρθρου 60, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 280 ΣΛΕΕ, από τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του ως άνω Οργανισμού.

23 Με απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε, μεταξύ άλλων, το παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2010/413, το παράρτημα VIII του κανονισμού 961/2010 και το παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012 του Συμβουλίου, καθόσον οι πράξεις αυτές προέβλεπαν την εγγραφή της επωνυμίας της IRISL στους επίμαχους καταλόγους, για τον λόγο ότι το Συμβούλιο δεν είχε αποδείξει ότι η IRISL είχε πράγματι παράσχει στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων (απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-489/10, EU:T:2013:453, σκέψη 76). Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την εγγραφή των επωνυμιών άλλων οντοτήτων για τις οποίες υπήρχαν υπόνοιες ότι ενεργούσαν για λογαριασμό της IRISL, μεταξύ των οποίων και η HDSL, για τον λόγο ότι τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων οι επωνυμίες τους είχαν εγγραφεί, ήτοι το γεγονός ότι ελέγχονταν από την IRISL ή ότι ενεργούσαν για λογαριασμό της, δεν δικαιολογούσαν πλέον την επιβολή και τη διατήρηση σε ισχύ των περιοριστικών μέτρων που τις αφορούσαν, δεδομένου ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι η IRISL παρείχε πράγματι στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων (απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-489/10, EU:T:2013:453, σκέψη 77).

24 Όσον αφορά τα διαχρονικά αποτελέσματα της ακυρώσεως η οποία επήλθε με την προαναφερθείσα στη σκέψη 23 απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2010/413, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/644, έπρεπε να διατηρηθούν σε ισχύ, όσον αφορά την IRISL και τις λοιπές προσφεύγουσες, μεταξύ των οποίων η HDSL και η Safiran Payam Darya Shipping Lines (στο εξής: SAPID), έως ότου αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της η ακύρωση του κανονισμού 267/2012, ήτοι, δυνάμει του άρθρου 60, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 280 ΣΛΕΕ, από τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του ως άνω Οργανισμού.

25 Στις 10 Οκτωβρίου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2013/497/ΚΕΠΠΑ, η οποία τροποποίησε την απόφαση 2010/413 (ΕΕ 2013, L 272, σ. 46), καθώς και τον κανονισμό (ΕΕ) 971/2013, περί εφαρμογής του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2013, L 272, σ. 1) (στο εξής, από κοινού: μέτρα του Οκτωβρίου του 2013). Οι πράξεις αυτές τροποποίησαν ιδίως τα γενικά κριτήρια εγγραφής στον κατάλογο των προσώπων ή των οντοτήτων έναντι των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα προς τον σκοπό της αποτροπής της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων στο Ιράν, τα οποία τίθενται στα άρθρα 20, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως 2010/413 και στο άρθρο 23, παράγραφος 2,

στοιχεία β′ και γ′, του κανονισμού 267/2012. Μεταξύ άλλων, καθιέρωσαν νέα γενικά κριτήρια εγγραφής στους επίμαχους καταλόγους, τα οποία καθιστούν δυνατή την εγγραφή σε αυτούς ονομάτων ή επωνυμιών:

— προσώπων ή οντοτήτων που απέφυγαν τις κυρώσεις των διατάξεων των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: ΑΣΑΗΕ) 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) και 1929 (2010), της αποφάσεως 2010/413 και του κανονισμού 267/2012, ή παρέβησαν τις κυρώσεις αυτές·

— προσώπων ή οντοτήτων που βοήθησαν τα κατονομαζόμενα πρόσωπα ή τις οντότητες να αποφύγουν τις κυρώσεις των ως άνω διατάξεων·

— πρόσωπα ή οντότητες που κατέχει ή ελέγχει η IRISL, τα οποία ενεργούν για λογαριασμό της ή τα οποία παρέχουν υπηρεσίες ασφαλίσεως ή άλλες βασικές υπηρεσίες σε αυτήν ή σε οντότητες που βρίσκονται στην κυριότητα της IRISL ή υπό τον έλεγχό της ή που ενεργούν για λογαριασμό της.

26 Με έγγραφο της 14ης Οκτωβρίου 2013, το Συμβούλιο ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι έλαβε γνώση της αποφάσεως της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου (T-57/12, EU:T:2013:410), και ότι σκόπευε να επανεγγράψει την επωνυμία της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους κατ' εφαρμογήν των νέων γενικών κριτηρίων εγγραφής που θεσπίστηκαν με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013. Έταξε δε στην προσφεύγουσα προθεσμία έως την 1η Νοεμβρίου 2013 για να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της.

27 Στις 31 Οκτωβρίου 2013, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την υπέρμετρα σύντομη προθεσμία απαντήσεως που της είχε ταχθεί, ζήτησε από το Συμβούλιο να της επιβεβαιώσει ότι η επωνυμία της δεν θα επανεγγραφόταν στους επίμαχους καταλόγους ή, στην αντίθετη περίπτωση, ζήτησε να τεθεί υπόψη της το σύνολο των πληροφοριών και των αποδεικτικών στοιχείων στα οποία βασιζόταν το Συμβούλιο, καθώς και την αποστολή αιτιολογημένης απαντήσεως στο έγγραφό της.

28 Στις 15 Νοεμβρίου 2013, το όνομα της προσφεύγουσας ενεγράφη στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2010/413 με την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2013, L 306, σ. 18).

29 Συνακολούθως, αυθημερόν, το όνομα της προσφεύγουσας ενεγράφη στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΧ του κανονισμού 267/2012 με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, περί εφαρμογής του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2013, L 306, σ. 3).

30 Στην απόφαση 2013/661, καθώς και στον εκτελεστικό κανονισμό 1154/2013 (στο εξής, από κοινού: πράξεις του Νοεμβρίου του 2013), το Συμβούλιο παρέθεσε την ακόλουθη αιτιολογία:

«Η Good Luck Shipping Company LLC, ενεργώντας για την Hafize Darya Shipping Lines (HDS Lines) στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, παρέχει σημαντικές υπηρεσίες στην HDS Lines, η οποία συνιστά κατονομασθείσα οντότητα που ενεργεί εκ μέρους της IRISL.»

31 Με έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 2013, το Συμβούλιο, απαντώντας στο από 31 Οκτωβρίου 2013 έγγραφο της προσφεύγουσας, της επισήμανε ότι ενέμενε στην άποψή του ότι η εκ νέου εγγραφή της επωνυμίας της στους επίμαχους καταλόγους ήταν δικαιολογημένη και ότι, ως εκ τούτου, είχε επανεγγράψει την επωνυμία της σε αυτούς, ενώ, παράλληλα, της χορηγούσε πρόσβαση στον φάκελο που περιελάμβανε τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία βασίστηκε το Συμβούλιο για την εγγραφή αυτή.

32 Με την απόφαση 2013/685/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2013, L 316, σ. 46), και με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1203/2013 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2013, περί εφαρμογής του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2013, L 316,

σ. 1), οι επωνυμίες της IRISL και της HDSL επανενεγράφησαν στους επίμαχους καταλόγους κατ' εφαρμογήν των νέων γενικών κριτηρίων εγγραφής που θεσπίστηκαν με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013.

33 Στις 29 Ιανουαρίου 2014, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή με αριθ. υποθέσεως T-64/14, βάλλοντας κατά των πράξεων του Νοεμβρίου του 2013 και κατά των μέτρων του Οκτωβρίου του 2013.

**Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων**

34 Με δικόγραφο το οποίο κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Αυγούστου 2013, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 20, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά των πράξεων του Ιουνίου του 2013, καθόσον αυτές την αφορούν. Η προσφυγή πρωτοκολλήθηκε με αριθμό T-423/13.

35 Κατόπιν της μερικής ανανεώσεως των μελών του Γενικού Δικαστηρίου, η υπόθεση T-423/13 ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή. Δεδομένου ότι αυτός τοποθετήθηκε εν συνεχεία στο δεύτερο τμήμα, στο τμήμα αυτό ανατέθηκε και η υπό κρίση υπόθεση.

36 Με δικόγραφο το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιανουαρίου 2014, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 33, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή με αριθ. υποθέσεως T-64/14, με αίτημα να ακυρωθούν οι πράξεις του Νοεμβρίου του 2013, καθόσον οι πράξεις αυτές την αφορούν, καθώς και να κριθεί ότι δεν εφαρμόζονται τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013, καθόσον τα μέτρα αυτά, θεσπίζοντας νέα γενικά κριτήρια εγγραφής στους επίμαχους καταλόγους, αποτέλεσαν το νομικό έρεισμα των πράξεων του Νοεμβρίου του 2013.

37 Με διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2014, οι υποθέσεις T-423/13 και T-64/14 ενώθηκαν προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991.

38 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, έθεσε εγγράφως ερωτήσεις στους διαδίκους. Οι διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις αυτές εντός της ταχθείσας από το Γενικό Δικαστήριο προθεσμίας.

39 Στην υπόθεση T-423/13, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις πράξεις του Ιουνίου του 2013, καθόσον την αφορούν·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

40 Στην υπόθεση T-64/14, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις πράξεις του Νοεμβρίου του 2013, καθόσον την αφορούν·

— να κρίνει ότι δεν εφαρμόζονται, βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, τα μέτρα του Οκτωβρίου 2013·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

41 Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-423/13 και Τ-64/14, το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει τις προσφυγές·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

**Σκεπτικό**

*Επί της υποθέσεως Τ-423/13*

42 Προς στήριξη της προσφυγής της στην υπόθεση Τ-423/13, η οποία βάλλει κατά των πράξεων του Ιουνίου του 2013, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους. Ο πρώτος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, ο δεύτερος από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως απορρέουσα από παράβαση των γενικών κριτηρίων εγγραφής στους επίμαχους καταλόγους και από έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων, καθώς και από έλλειψη νομικής βάσεως, ο τρίτος από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος σε αποτελεσματική ένδικη προστασία και ο τέταρτος από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα ιδιοκτησίας, η ελευθερία του επιχειρείν και το δικαίωμα στον σεβασμό του ιδιωτικού βίου.

43 Πρέπει καταρχάς να εξεταστεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

44 Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα διατυπώνει, κατ' ουσίαν, δύο αιτιάσεις. Η πρώτη αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως και με αυτήν προβάλλεται ότι οι λόγοι της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας είναι εσφαλμένοι και ότι το Συμβούλιο δεν τεκμηρίωσε τους λόγους αυτούς. Η δεύτερη αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως. Προς στήριξη της δεύτερης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει, αφενός, ότι η εγγραφή της επωνυμίας της στους επίδικους καταλόγους βασίστηκε στην εγγραφή της IRISL, η οποία ακυρώθηκε με την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Τ-489/10, EU:T:2013:453), και, αφετέρου, ότι η ακύρωση της πρώτης εγγραφής της επωνυμίας της στους επίμαχους καταλόγους κατόπιν της αποφάσεως της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου (Τ-57/12, EU:T:2013:410), θα έπρεπε να είχε επιφέρει την ακύρωση της αποφάσεως περί διατηρήσεως της ως άνω εγγραφής στους καταλόγους των πράξεων του Ιουνίου του 2013.

45 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους βασίζεται σε δύο διαφορετικά κριτήρια, ήτοι, πρώτον, το γεγονός ότι ενεργούσε για λογαριασμό της IRISL και, δεύτερον, ότι παρείχε βοήθεια σε οντότητες των οποίων οι επωνυμίες εγγράφηκαν στους ως άνω καταλόγους ώστε να αποφύγουν τις κυρώσεις που τους είχαν επιβληθεί. Ως εκ τούτου, οι λόγοι οι οποίοι αναφέρονται στις πράξεις του Ιουνίου του 2013, καθώς και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν, δικαιολογούν, κατά το Συμβούλιο, την ως άνω εγγραφή βάσει είτε του ενός είτε του άλλου προαναφερθέντος κριτηρίου.

46 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, το Συμβούλιο διαθέτει ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως για να καθορίσει, ανά περίπτωση, αν πληρούνται τα νομικά κριτήρια επί των οποίων στηρίζονται τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα (βλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου, Τ-565/12, EU:T:2014:608, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

47 Ωστόσο, τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να διασφαλίζουν τον, καταρχήν πλήρη, έλεγχο της νομιμότητας όλων των πράξεων της Ένωσης υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της έννομης τάξης της Ένωσης, περιλαμβανομένης της περιπτώσεως που οι πράξεις αυτές αποσκοπούν στην εφαρμογή ψηφισμάτων εκδοθέντων από το

Συμβούλιο Ασφαλείας δυνάμει του κεφαλαίου VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών (βλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου, T-565/12, EU:T:2014:608, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

48 Μεταξύ των θεμελιωδών αυτών δικαιωμάτων περιλαμβάνονται, ιδίως, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας και το δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία (βλ. απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

49 Ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, ο οποίος κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, και ο οποίος εν προκειμένω διασφαλίζεται από το άρθρο 24, παράγραφοι 3 και 4, της αποφάσεως 2010/413 και το άρθρο 46, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 267/2012, περιλαμβάνει το δικαίωμα ακροάσεως και το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο, τηρουμένου του θεμιτού συμφέροντος εμπιστευτικότητας (βλ. απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 60 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

50 Το δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, επιβάλλει να είναι ο ενδιαφερόμενος σε θέση να γνωρίζει τις αιτιολογίες στις οποίες στηρίζεται η απόφαση που τον αφορά είτε διά αναγνώσεως της ίδιας της αποφάσεως είτε διά γνωστοποιήσεως του αιτιολογικού αυτού κατόπιν αιτήσεώς του, υπό την επιφύλαξη της εξουσίας του αρμόδιου δικαστή να απαιτήσει από την οικεία αρχή τη γνωστοποίηση αυτή, προκειμένου να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν είναι πρόσφορο να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή, καθώς και να παρασχεθεί στον δικαστή πλήρης δυνατότητα ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας της επίμαχης αποφάσεως (βλ. απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 61 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

51 Η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου την οποία εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων επιβάλλει, μεταξύ άλλων, να βεβαιώνεται ο δικαστής της Ένωσης ότι η απόφαση, η οποία έχει ατομικό χαρακτήρα για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή την ενδιαφερόμενη οντότητα, στηρίζεται σε αρκούντως στέρεα πραγματική βάση. Τούτο προϋποθέτει έλεγχο των πραγματικών περιστατικών που προβάλλονται στην αιτιολογία στην οποία στηρίζεται η εν λόγω απόφαση, ούτως ώστε να μην περιορίζεται ο δικαστικός έλεγχος στην αφηρημένη πιθανολόγηση της βασιμότητας των προβαλλομένων αιτιολογιών, αλλά να αφορά το αν οι αιτιολογίες αυτές ή, τουλάχιστον, μία εξ αυτών που θεωρείται επαρκής αυτή καθεαυτήν για να στηρίξει την ίδια αυτή απόφαση, είναι τεκμηριωμένες (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Συμβούλιο κατά Fulmen και Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

52 Ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας πράξεως με την οποία ελήφθησαν περιοριστικά μέτρα εις βάρος οντότητας περιλαμβάνει και την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων που προβλήθηκαν προς δικαιολόγηση της πράξεως, καθώς και τη διακρίβωση των αποδεικτικών στοιχείων και πληροφοριών επί των οποίων στηρίζεται η εκτίμηση αυτή. Σε περίπτωση αμφισβητήσεως, στο Συμβούλιο απόκειται να προσκομίσει τα στοιχεία αυτά για να ελεγχθούν από τον δικαστή της Ένωσης (βλ. αποφάσεις της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Bateni κατά Συμβουλίου, T-42/12 και T-181/12, EU:T:2013:409, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-489/10, EU:T:2013:453, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Με άλλα λόγια, στην αρμόδια αρχή της Ένωσης απόκειται, σε περίπτωση αμφισβητήσεως, να αποδείξει το βάσιμο της αιτιολογίας που ελήφθη υπόψη κατά του οικείου προσώπου και όχι στο πρόσωπο αυτό να προσκομίσει την αντίθετη απόδειξη του αβασίμου της αιτιολογίας αυτής. Πρέπει ωστόσο οι πληροφορίες και τα στοιχεία που

προσκομίσθηκαν να τεκμηριώνουν την αιτιολογία επί της οποίας στηρίχθηκε η απόφαση κατά του ενδιαφερόμενου προσώπου (βλ. απόφαση της 3ης Ιουλίου 2014, National Iranian Tanker Company κατά Συμβουλίου, T-565/12, EU:T:2014:608, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

53 Εν προκειμένω, πριν εξετασθεί το βάσιμο των αιτιάσεων που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, οι οποίες υπομνήσθηκαν στη σκέψη 44 ανωτέρω, πρέπει να προσδιοριστούν τα στοιχεία τα οποία δύναται να επικαλεστεί λυσιτελώς το Συμβούλιο, υπό το πρίσμα του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας και του δικαιώματός της σε αποτελεσματική ένδικη προστασία.

Επί των στοιχείων τα οποία το Συμβούλιο δύναται εν προκειμένω να επικαλεστεί λυσιτελώς

54 Πρέπει να εκτιμηθεί εάν το Συμβούλιο μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς τα στοιχεία τα οποία προσκόμισε στο πλαίσιο του υπομνήματός του αντικρούσεως στην υπόθεση T-423/13 προς στήριξη των λόγων εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους, χωρίς να θιγούν τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, καθώς και το δικαίωμά της σε αποτελεσματική ένδικη προστασία.

55 Πρώτον, υπενθυμίζεται ότι η νομιμότητα των προσβαλλομένων πράξεων μπορεί καταρχήν να εκτιμηθεί μόνον υπό το πρίσμα των πραγματικών και νομικών στοιχείων βάσει των οποίων εκδόθηκαν οι πράξεις αυτές, και όχι βάσει των στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση του Συμβουλίου σε χρόνο μεταγενέστερο της εκδόσεως των εν λόγω πράξεων, τούτο δε ακόμα κι αν το Συμβούλιο φρονεί ότι τα ως άνω στοιχεία μπορούσαν νομίμως να συμπληρώσουν την αιτιολογία των πράξεων αυτών, θεμελιώνοντας τη βασιμότητα της εκδόσεώς τους. Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να ανταποκριθεί στην πρόταση του Συμβουλίου περί αντικαταστάσεως, κατ' ουσίαν, των αιτιολογιών των πράξεων αυτών (βλ. απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Bateni κατά Συμβουλίου, T-42/12 και T-181/12, EU:T:2013:409, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

56 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, στην περίπτωση επακόλουθης αποφάσεως δεσμεύσεως κεφαλαίων, για τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας απαιτείται επίσης, αφενός, να κοινοποιούνται στον ενδιαφερόμενο οι πληροφορίες ή τα στοιχεία του φακέλου τα οποία, κατά το Συμβούλιο, δικαιολογούν τη διατήρηση του ονόματός του στους επίμαχους καταλόγους, καθώς και, κατά περίπτωση, τα νέα επιβαρυντικά στοιχεία, και, αφετέρου, να του παρέχεται η δυνατότητα να προβάλει λυσιτελώς την άποψή του επί του θέματος αυτού (απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, T-228/02, EU:T:2006:384, σκέψη 126).

57 Ως εκ τούτου, στην περίπτωση που εκδίδεται μια πρώτη πράξη με την οποία δεσμεύονται τα κεφάλαια οντότητας, τα επιβαρυντικά στοιχεία πρέπει να κοινοποιούνται στην οντότητα αυτή είτε ταυτοχρόνως με την έκδοση της οικείας πράξεως είτε το συντομότερο δυνατόν μετά την έκδοση αυτής, εκτός εάν δεν το επιτρέπουν επιτακτικοί λόγοι αφορώντες την ασφάλεια της Ένωσης ή των κρατών μελών της ή τον χειρισμό των διεθνών σχέσεών τους. Κατόπιν αιτήματος της οικείας οντότητας, αυτή έχει επίσης το δικαίωμα να διατυπώσει τις απόψεις της επί των ως άνω στοιχείων κατόπιν της εκδόσεως της πράξεως (βλ. απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, T-35/10 και T-7/11, Συλλογή, EU:T:2013:397, σκέψη 83 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Αντιθέτως, κάθε επακόλουθης αποφάσεως δεσμεύσεως κεφαλαίων πρέπει καταρχήν να προηγείται ακρόαση και, αναλόγως της περιπτώσεως, κοινοποίηση των νέων επιβαρυντικών στοιχείων (απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, T-47/03, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2007:207, σκέψεις 173 και 178).

58 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι μόλις κατά τον χρόνο της καταθέσεως του υπομνήματος αντικρούσεως στην υπόθεση T-423/13 ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ήτοι στις 4 Νοεμβρίου 2013, επισήμανε το Συμβούλιο τα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία αντλήθηκαν από το διαδίκτυο στις

11 Μαρτίου 2013 και στις 28 Οκτωβρίου 2013, τα οποία, κατά την εκτίμησή του, ήταν ικανά να δικαιολογήσουν την απόφαση περί διατηρήσεως της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους. Τα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία είναι τα ακόλουθα:

α) βιογραφικό σημείωμα εργαζομένου της προσφεύγουσας που αντλήθηκε από το διαδίκτυο στις 28 Οκτωβρίου 2013, από το οποίο προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι το εν λόγω πρόσωπο εργάζεται για την προσφεύγουσα, η οποία είναι πράκτορας της HDSL στον λιμένα του Jebel Ali (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα), και προσφέρει τις υπηρεσίες του οσάκις η IRISL καλεί τον εν λόγω λιμένα για να της παράσχει την αναγκαία βοήθεια·

β) απόσπασμα ιστοσελίδας της ένωσης πρακτόρων ναυτιλιακών εταιριών του Ντουμπάι, το οποίο αντλήθηκε από το διαδίκτυο στις 11 Μαρτίου 2013 και αποδεικνύει ότι το όνομα του αντιπροσώπου της προσφεύγουσας αντιστοιχεί στο όνομα του αντιπροσώπου της εταιρίας Great Ocean Shipping Service·

γ) βιογραφικό σημείωμα προσώπου διαμένοντος στη Sharjah (Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα), το οποίο αντλήθηκε στις 11 Μαρτίου 2013 από τον ιστότοπο εταιρίας με έδρα τη Sharjah και το οποίο επισημαίνει ότι το εν λόγω πρόσωπο εργάσθηκε για την προσφεύγουσα και για την εταιρία Great Ocean Shipping Service από τον Φεβρουάριο του 2010 έως σήμερα·

δ) απόσπασμα ιστοσελίδας του οργανισμού ιρανικών εξαγωγών προϊόντων εξορύξεως και τεχνικών υπηρεσιών, το οποίο αντλήθηκε από το διαδίκτυο στις 28 Οκτωβρίου 2013 και επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα εμφανίζεται ως πράκτορας της HDSL.

59 Συναφώς, πρώτον, σημειώνεται ότι το Συμβούλιο, πριν από την ημερομηνία εκδόσεως των πράξεων του Ιουνίου του 2013, διέθετε αποκλειστικώς στοιχεία τα οποία αντλήθηκαν από το διαδίκτυο στις 11 Μαρτίου 2013. Εντούτοις, ακριβώς για αυτόν τον λόγο, σύμφωνα με την προαναφερθείσα στη σκέψη 55 νομολογία, το Συμβούλιο δεν μπορεί να επικαλεστεί προς στήριξη των ως άνω πράξεων τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία αντλήθηκαν από το διαδίκτυο σε χρόνο μεταγενέστερο της ημερομηνίας εκδόσεως των πράξεων του Ιουνίου του 2013, ήτοι στις 28 Οκτωβρίου 2013.

60 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι η απόφαση περί διατηρήσεως της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους των πράξεων του Ιουνίου του 2013 είναι απόφαση επακόλουθη περιοριστικών μέτρων και ότι, επομένως, το Συμβούλιο υποχρεούτο να κοινοποιήσει στην προσφεύγουσα τις πληροφορίες ή τα στοιχεία του φακέλου, τα οποία, κατ' αυτό, δικαιολογούν την ως άνω διατήρηση, πριν από την έκδοση της προαναφερθείσας αποφάσεως, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατέθηκε στις σκέψεις 56 και 57 ανωτέρω.

61 Η διαπίστωση αυτή δεν κλονίζεται από το επιχείρημα που προέβαλε το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά το οποίο η προσφεύγουσα έπρεπε, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων της Ένωσης, να είχε υποβάλει αίτημα προσβάσεως στον φάκελο ώστε να λάβει γνώση των αποδεικτικών στοιχείων που αναφέρονται στη σκέψη 58 ανωτέρω και, δεδομένου ότι δεν το έπραξε, το Συμβούλιο δεν υποχρεούτο να της χορηγήσει με δική του πρωτοβουλία πρόσβαση στον φάκελο.

62 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι, κατά τη νομολογία, όταν έχουν γνωστοποιηθεί αρκούντως ακριβείς πληροφορίες που παρέχουν στην ενδιαφερόμενη οντότητα τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή της σχετικά με τα στοιχεία που κάνει δεκτά εις βάρος της το Συμβούλιο, η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας δεν συνεπάγεται ότι το θεσμικό αυτό όργανο οφείλει να παράσχει με δική του πρωτοβουλία πρόσβαση στα έγγραφα που περιέχει ο φάκελός του. Το Συμβούλιο οφείλει να παράσχει πρόσβαση σε όλα τα μη εμπιστευτικά διοικητικά έγγραφα που αφορούν το επίμαχο μέτρο μόνον κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου (βλ. απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Bank Melli Iran κατά Συμβουλίου, Τ-35/10 και Τ-7/11, Συλλογή, EU:T:2013:397, σκέψη 84 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

63 Εντούτοις, στην προκειμένη περίπτωση, καμία πληροφορία η οποία να καθιστά δυνατόν για την προσφεύγουσα να διατυπώσει λυσιτελώς τις απόψεις της επί των επιβαρυντικών για αυτήν στοιχείων δεν της κοινοποιήθηκε πριν από την έκδοση των πράξεων του Ιουνίου του 2013, σύμφωνα με τη νομολογία που προαναφέρθηκε στη σκέψη 57. Επιπροσθέτως, ούτε το έγγραφο του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 2013 (βλ. σκέψη 19 ανωτέρω) ούτε οι πράξεις του Ιουνίου του 2013 επισήμαναν τα νέα επιβαρυντικά στοιχεία στα οποία βασίστηκε το Συμβούλιο για την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους.

64 Επιπλέον, όπως παραδέχεται και το ίδιο το Συμβούλιο, τα νέα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία παρατίθενται στη σκέψη 58 ανωτέρω, βρίσκονται στον δημόσιο τομέα, καθόσον εμφανίζονται στο διαδίκτυο. Ως εκ τούτου, ουδείς επιτακτικός λόγος σχετικός προς την ασφάλεια ή τον χειρισμό των διεθνών σχέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αντιτίθετο στην κοινοποίηση των ως άνω στοιχείων πριν από την έκδοση των πράξεων του Ιουνίου του 2013.

65 Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι, εάν το Συμβούλιο μπορούσε να επικαλεστεί τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο υπόμνημά του αντικρούσεως στην υπόθεση T-423/13, τότε θα του ήταν δυνατόν να προβάλει συμπληρωματική αιτιολογία προς συμπλήρωση της διαλαμβανόμενης στις πράξεις του Ιουνίου του 2013, με αποτέλεσμα να θιγούν τόσο τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας όσο και το δικαίωμά της σε αποτελεσματική ένδικη προστασία. Πράγματι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να πληροφορηθεί την αιτιολογία αυτή εγκαίρως ώστε, αφενός, να υπεραμυνθεί των θέσεών της στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας και, αφετέρου, να εκτιμήσει το βάσιμο της εγγραφής της επωνυμίας της στους επίμαχους καταλόγους και τη σκοπιμότητα ασκήσεως προσφυγής, είχε στη διάθεσή της, προκειμένου να υποβάλει τις παρατηρήσεις επί της ως άνω αιτιολογίας, μόνο το υπόμνημα απαντήσεως και την επ' ακροατηρίου διαδικασία. Επομένως, εν τοιαύτη περιπτώσει, θα παραβιαζόταν η αρχή της ισότητας των διαδίκων ενώπιον του δικαστή της Ένωσης (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Bateni κατά Συμβουλίου, T-42/12 και T-181/12, EU:T:2013:409, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

66 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι οι πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν για πρώτη φορά στο πλαίσιο του υπομνήματος αντικρούσεως στην υπόθεση T-423/13 δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο, ακόμα κι αν υποτεθεί ότι δικαιολογούν την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους. Αν λαμβάνονταν υπόψη τα στοιχεία αυτά, αφενός, θα παραβιαζόταν η αρχή ότι η νομιμότητα των προσβαλλομένων πράξεων μπορεί να εξετασθεί λαμβανομένων υπόψη αποκλειστικώς των πραγματικών και νομικών στοιχείων βάσει των οποίων εκδόθηκαν και, αφετέρου, θα θίγονταν τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και το δικαίωμά της σε αποτελεσματική ένδικη προστασία.

67 Εν συνεχεία, πρέπει να εξεταστεί εάν το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η απόφαση περί επανεγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους ήταν αρκούντως τεκμηριωμένη, ελλείψει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν στο πλαίσιο του υπομνήματος αντικρούσεως στην υπόθεση T-423/13.

Επί του βασίμου της αιτιάσεως η οποία αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως

68 Όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 44, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι λόγοι της εγγραφής της επωνυμίας της στους επίμαχους καταλόγους είναι εσφαλμένοι και ότι το Συμβούλιο δεν απέδειξε τη βασιμότητα των λόγων αυτών.

69 Το Συμβούλιο αντιτείνει, όπως υπομνήσθηκε στην σκέψη 45 ανωτέρω, ότι η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους βασίζεται σε δύο διαφορετικά κριτήρια, ήτοι, πρώτον, το γεγονός ότι ενεργούσε για λογαριασμό της IRISL και, δεύτερον, ότι παρείχε βοήθεια σε οντότητες των οποίων οι επωνυμίες εγγράφηκαν στους ως άνω καταλόγους ώστε αυτές να

αποφύγουν τις κυρώσεις που τους είχαν επιβληθεί. Υποστηρίζει δε ότι, αν το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ως μη τεκμηριωμένους τους λόγους σχετικά με το πρώτο κριτήριο, η επίμαχη εγγραφή θα μπορούσε να κριθεί δικαιολογημένη βάσει των λόγων σχετικά με το δεύτερο κριτήριο.

70 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου να δικαιολογήσει την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους, το Συμβούλιο διατείνεται, όσον αφορά το πρώτο κριτήριο το οποίο υπομνήσθηκε στη σκέψη 69 ανωτέρω, ότι η προσφεύγουσα ελέγχεται από τον M. F., ο οποίος διετέλεσε περιφερειακός διευθυντής της IRISL για τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, ότι παρέχει υπηρεσίες, με την ιδιότητα του πράκτορα της HDSL, ως ναυτιλιακός πράκτορας της IRISL στον λιμένα του Jebel Ali και ότι εξέδωσε πλαστά έγγραφα μεταφοράς προς όφελος της IRISL και οντοτήτων που κατέχει η IRISL ή τελούν υπό τον έλεγχό της. Όσον αφορά το δεύτερο κριτήριο που αναφέρθηκε στη σκέψη 69 ανωτέρω, το Συμβούλιο προβάλλει ότι η προσφεύγουσα συστάθηκε προς αντικατάσταση οντότητας στην οποία επιβλήθηκαν κυρώσεις από την Ένωση και η οποία εν συνεχεία ετέθη υπό δικαστική εκκαθάριση καθόσον, αφενός, η προσφεύγουσα και η επίμαχη οντότητα εκπροσωπούνται από το ίδιο πρόσωπο στην ένωση ναυτιλιακών πρακτόρων του Ντουμπάι και, αφετέρου, η επίμαχη οντότητα παρέσχε υπηρεσίες ναυτιλιακού πράκτορα στην HDSL και, επί του παρόντος, η προσφεύγουσα παρέχει τις ίδιες υπηρεσίες στην ως άνω οντότητα, η οποία έχει εγγραφεί στον κατάλογο από τις 26 Ιουλίου 2010, καθιστώντας έτσι δυνατόν για αυτήν να αποφεύγει τις κυρώσεις που την αφορούν.

71 Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί ότι τα μόνα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε το Συμβούλιο είναι εκείνα που αναφέρονται στη σκέψη 58 ανωτέρω, τα οποία, για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 59 έως 66 ανωτέρω, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη.

72 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, ελλείψει αποδεικτικών στοιχείων τα οποία να μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς το Συμβούλιο, η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους βασιζόταν αποκλειστικώς σε διακηρύξεις αρχής, και τούτο ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για λόγους εγγραφής σχετικά με το πρώτο κριτήριο ή για λόγους εγγραφής σχετικά με το δεύτερο κριτήριο (βλ. σκέψη 69 ανωτέρω).

Επί του βασίμου της αιτιάσεως η οποία αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο

73 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω, ότι η εγγραφή της επωνυμίας της στους επίμαχους καταλόγους απώλεσε κάθε νόμιμο έρεισμα κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453). Προβάλλει δε το επιχείρημα αυτό στο υπόμνημα απαντήσεως για τον λόγο ότι η επίμαχη απόφαση δεν είχε ακόμα εκδοθεί κατά την άσκηση της προσφυγής. Στο πλαίσιο της απαντήσεως στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, επισημαίνει, επιπροσθέτως, ότι το Γενικό Δικαστήριο, στην προπαρατεθείσα απόφαση, έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν είχε δικαιολογήσει την εγγραφή της επωνυμίας της IRISL στους επίμαχους καταλόγους και, κατά συνέπεια, ότι η εγγραφή των επωνυμιών οντοτήτων (περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας) τις οποίες κατείχε ή ήλεγχε η IRISL ή οι οποίες ενεργούσαν για λογαριασμό της είχε καταστεί παράνομη από τον Ιούλιο του 2010 (ημερομηνία της πρώτης εγγραφής της IRISL). Προσθέτει ότι, κατά τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, απόφαση με την οποία ακυρώνεται εγγραφή «εξαφανίζει την επωνυμία της επίμαχης οντότητας αναδρομικώς από την έννομη τάξη και η εγγραφή λογίζεται ως μηδέποτε υπάρξασα». Κατά την προσφεύγουσα, η αρχή αυτή τυγχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση.

74 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας και προβάλλει, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο της απαντήσεώς του επί των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, ότι αυτή δεν προέβαλε, στο υπόμνημά της απαντήσεως, το οποίο κατατέθηκε κατόπιν της αποφάσεως της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), λόγο ή επιχείρημα αντλούμενα από το γεγονός ότι οι εγγραφές των επωνυμιών της IRISL και των άλλων

οικείων οντοτήτων στους επίμαχους καταλόγους λογίζονταν ως μηδέποτε υπάρξασες κατά τον χρόνο εκδόσεως των πράξεων του Ιουνίου του 2013. Κατά συνέπεια, κατά το Συμβούλιο, τέτοιος λόγος ή επιχείρημα δεν θα μπορούσε να εξεταστεί από το Γενικό Δικαστήριο στην προκειμένη περίπτωση, άλλως ελλοχεύει ο κίνδυνος τούτο να αποφανθεί ultra petita.

75 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της απαντήσεώς της, κάλεσε το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί των αποτελεσμάτων της αποφάσεως της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), επί των πράξεων του Ιουνίου του 2013 (βλ. σκέψη 44 ανωτέρω) και οι παρατηρήσεις που αυτή διατύπωσε στο πλαίσιο της απαντήσεώς της επί των μέτρων οργανώσεων της διαδικασίας αποτελούν απλώς εκτενέστερη ανάλυση του ως άνω επιχειρήματος το οποίο, ως εκ τούτου, κρίνεται παραδεκτό.

76 Επιπροσθέτως, πρέπει εν πάση περιπτώσει να υπομνησθεί ότι τα αποτελέσματα αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου η οποία έχει ισχύ δεδικασμένου αποτελούν μέρος των λόγων δημοσίας τάξεως οι οποίοι δύνανται να εξετασθούν αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή της Ένωσης [βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 1ης Ιουνίου 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) και Diputación Foral de Vizcaya κατά Επιτροπής, C-442/03 P και C-471/03 P, EU:C:2006:356, σκέψη 45]. Ως εκ τούτου, ακόμα και ελλείψει επιχειρημάτων από πλευράς της προσφεύγουσας στο πλαίσιο του υπομνήματος απαντήσεως και της απαντήσεώς της στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως τα αποτελέσματα της αποφάσεως της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), επί των προσβαλλομένων πράξεων.

77 Όσον αφορά την κατ' ουσίαν εκτίμηση του επιχειρήματος της προσφεύγουσας, το οποίο αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται να υπέπεσε το Συμβούλιο, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, κατά τη νομολογία, η νομιμότητα της εγγραφής της επωνυμίας μιας οντότητας στον κατάλογο των προσώπων ή των οντοτήτων έναντι των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα λόγω των δεσμών τους με άλλη οντότητα της οποίας η επωνυμία ενεγράφη στον ως άνω κατάλογο προϋποθέτει ότι, κατά την ημερομηνία εγγραφής, η επωνυμία αυτής της άλλης οντότητας είναι νομίμως εγγεγραμμένη στον επίμαχο κατάλογο. Κατά τη νομολογία αυτή, η δέσμευση κεφαλαίων των οντοτήτων που κατέχονται ή ελέγχονται από οντότητα αναγνωριζόμενη ως παρέχουσα στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων ή που ενεργούν για λογαριασμό της είναι αναγκαία και πρόσφορη για την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας των μέτρων που λαμβάνονται κατά της τελευταίας και προς αποτροπή του ενδεχομένου καταστρατηγήσεως των μέτρων αυτών. Επομένως, ελλείψει νόμιμης εγγραφής της επωνυμίας της IRISL στους επίμαχους καταλόγους, η εγγραφή στους εν λόγω καταλόγους των επωνυμιών οντοτήτων οι οποίες ενεργούν για λογαριασμό της ή παρέχουν βασικές υπηρεσίες στην IRISL ή σε άλλες οντότητες οι οποίες ενεργούν για λογαριασμό της δεν κρίνεται πλέον δικαιολογημένη προς τον σκοπό της διασφαλίσεως της αποτελεσματικότητας των μέτρων που έχουν επιβληθεί εις βάρος της IRISL και της διασφαλίσεως ότι τα μέτρα αυτά δεν θα καταστρατηγηθούν (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-489/10, EU:T:2013:453, σκέψεις 75 έως 77, καθώς και απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2014, BT Telecommunications κατά Συμβουλίου, T-440/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1042, σκέψη 149 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

78 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 εκδόθηκε η απόφαση Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), με την οποία ακυρώθηκαν τα περιοριστικά μέτρα τα οποία είχαν επιβληθεί στην IRISL και σε άλλες οντότητες, μεταξύ των οποίων και οι HDSL και SAPID. Επισημαίνεται συναφώς ότι τα περιοριστικά μέτρα εις βάρος της IRISL χρησιμοποιήθηκαν για να δικαιολογηθεί η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους βάσει του πρώτου κριτηρίου που αναφέρθηκε στη σκέψη 69 ανωτέρω, ήτοι του κριτηρίου περί δράσεως για λογαριασμό της IRISL, ενώ τα περιοριστικά μέτρα εις βάρος των HDSL και SAPID, όπως προκύπτει από την εξέταση των πράξεων του Ιουνίου του 2013 (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω), χρησιμοποιήθηκαν για να δικαιολογήσουν την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας

στους ως άνω καταλόγους βάσει του δευτέρου κριτηρίου, το οποίο αναφέρθηκε στη σκέψη 69 ανωτέρω, ήτοι του κριτηρίου περί παροχής βοήθειας σε κατονομαζόμενες οντότητες προκειμένου αυτές να αποφύγουν τις κυρώσεις που τους έχουν επιβληθεί.

79 Ωστόσο, καίτοι αληθεύει ότι τα αποτελέσματα της εγγραφής των επωνυμιών των IRISL, HDSL και SAPID στους επίμαχους καταλόγους διατηρήθηκαν σε ισχύ έως τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 60, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 280 ΣΛΕΕ, ήτοι έως τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως η οποία προβλέπεται στο άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του ως άνω Οργανισμού, εντούτοις διαπιστώνεται ότι, όταν έληξε η εν λόγω προθεσμία, η ως άνω εγγραφή εξαφανίστηκε αναδρομικώς από την έννομη τάξη ως μηδέποτε υπάρξασα (απόφαση της 28ης Μαΐου 2013, Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψη 68· βλ., επίσης, απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2014, BT Telecommunications κατά Συμβουλίου, Τ-440/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1042, σκέψη 149 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

80 Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να ορίσει προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας αναστέλλονται τα αποτελέσματα της ακυρώσεως, ώστε να καταστεί δυνατόν για το Συμβούλιο να άρει τις διαπιστωθείσες παραβιάσεις θεσπίζοντας, αναλόγως της περιπτώσεως, νέα γενικά κριτήρια εγγραφής στους καταλόγους προσώπων ή οντοτήτων έναντι των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα και νέα περιοριστικά μέτρα, τα οποία ως σκοπό έχουν τη μελλοντική δέσμευση κεφαλαίων της οικείας οντότητας. Εντούτοις, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τόσο τα ως άνω νέα γενικά κριτήρια εγγραφής όσο και τα νέα ως άνω περιοριστικά μέτρα δεν καθιστούν δυνατή την επικύρωση των μέτρων που έχουν κριθεί παράνομα με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, First Islamic Investment Bank κατά Συμβουλίου, Τ-161/13, EU:T:2015:667, σκέψη 102).

81 Ως εκ τούτου, η αναστολή των αποτελεσμάτων της ακυρώσεως πράξεως δεν κλονίζει την υπομνησθείσα από τη νομολογία αρχή που αναφέρθηκε στη σκέψη 79 ανωτέρω, κατά την οποία, αφής στιγμής παρέλθει η προθεσμία αναστολής, η ακύρωση των οικείων πράξεων παράγει αναδρομικώς τα αποτελέσματά της, οπότε οι οικείες πράξεις λογίζονται ως ουδέποτε υπάρξασες.

82 Επομένως, εν προκειμένω, είτε πρόκειται για το πρώτο κριτήριο, ήτοι το κριτήριο περί δράσεως της προσφεύγουσας για λογαριασμό της IRISL, είτε για το δεύτερο κριτήριο, ήτοι το κριτήριο περί παροχής βοήθειας από την προσφεύγουσα στις κατονομαζόμενες οντότητες προκειμένου αυτές να αποφύγουν τις κυρώσεις που τους έχουν επιβληθεί, ενεργώντας για λογαριασμό των HDSL και των SAPID ή αντικαθιστώντας την Great Ocean Shipping Services και αναλαμβάνοντας τις δραστηριότητες που αυτή εκτελούσε για λογαριασμό της HDSL, εκ του γεγονότος ότι οι εγγραφές των επωνυμιών της IRISL, HDSL και SAPID στους επίμαχους καταλόγους ακυρώθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο προκύπτει ότι δεν είναι πλέον δυνατή η δικαιολόγηση της επιβολής και της διατηρήσεως σε ισχύ περιοριστικών μέτρων κατά της προσφεύγουσας βάσει είτε του ενός είτε του άλλου κριτηρίου, καθόσον αυτά προϋποθέτουν την ύπαρξη νομίμων εγγραφών των επωνυμιών των ως άνω οντοτήτων (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Τ-489/10, EU:T:2013:453, σκέψεις 75 έως 77, καθώς και, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2014, BT Telecommunications κατά Συμβουλίου, Τ-440/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1042, σκέψη 149 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

83 Συνεπώς, κρίνεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον βάσισε την απόφαση περί διατηρήσεως της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους στους λόγους που συνδέονται προς οποιοδήποτε από τα κριτήρια τα οποία αναφέρονται στη σκέψη 82 ανωτέρω.

84 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, καθώς και η προσφυγή η οποία ασκήθηκε στην υπόθεση Τ-423/13, και να ακυρωθούν οι πράξεις του Ιουνίου του 2013, καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων της προσφυγής.

*Επί της υποθέσεως T-64/14*

85 Στην υπόθεση T-64/14, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως των πράξεων του Νοεμβρίου του 2013. Ο πρώτος λόγος αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως των προσβαλλομένων πράξεων απορρέουσα από τον παράνομο χαρακτήρα των γενικών κριτηρίων εγγραφής που θεσπίστηκαν με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013, ο δεύτερος από παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, από προσβολή του απρόσβλητου χαρακτήρα των αποφάσεων, από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, από παραβίαση της αρχής ne bis in idem, από παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, ο τρίτος από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, ο τέταρτος από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, ο πέμπτος από πλάνη εκτιμήσεως, από μη τήρηση των κριτηρίων που εφαρμόζονται για την κατάρτιση των επίμαχων καταλόγων, από έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων που να δικαιολογούν τα επιβληθέντα περιοριστικά μέτρα καθώς και, κατ' ουσίαν, από πλάνη περί το δίκαιο, ο έκτος από προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων, και συγκεκριμένα, του δικαιώματος ιδιοκτησίας, της ελευθερίας του επιχειρείν και της προστασίας της φήμης της προσφεύγουσας, και ο έβδομος από κατάχρηση εξουσίας από το Συμβούλιο.

86 Πρέπει καταρχάς να εξεταστεί ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως.

87 Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι επιχειρήματα. Πρώτον, υποστηρίζει ότι η απόφαση περί διατηρήσεως της εγγραφής της επωνυμίας της IRISL στους επίμαχους καταλόγους δεν είχε ακόμα εκδοθεί όταν εκδόθηκε η απόφαση περί διατηρήσεως της εγγραφής της δικής της επωνυμίας στους ως άνω καταλόγους των πράξεων του Νοεμβρίου του 2013. Δεύτερον, υποστηρίζει ότι δεν παρέχει καμία απολύτως υπηρεσία στην IRISL. Τρίτον, τονίζει ότι η απόφαση περί διατηρήσεως της εγγραφής της επωνυμίας της HDSL στους επίμαχους καταλόγους επίσης δεν είχε εκδοθεί όταν η επωνυμία της επανενεγράφη σε αυτούς και ότι, ως εκ τούτου, η τελευταία αυτή εγγραφή, η οποία δικαιολογήθηκε βάσει του ότι φέρεται να παρέχει βασικές υπηρεσίες στην HDSL, στερείται νομικού ερείσματος. Τέταρτον, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το γεγονός ότι είναι πράκτορας της HDSL δεν μπορεί να δικαιολογήσει την εγγραφή της επωνυμίας της στους επίμαχους καταλόγους και, στο υπόμνημα απαντήσεως, προσθέτει ότι οι διευκρινίσεις στις οποίες προέβη το Συμβούλιο, προκειμένου να επεξηγήσει τον λόγο της ως άνω εγγραφής, είναι οψιγενείς και δεν αποδείχθηκαν επαρκώς κατά νόμο. Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υφίστανται αποδεικτικά στοιχεία του συνδέσμου της προς τη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Έκτον, ο εργαζόμενός της, του οποίου το βιογραφικό σημείωμα προσκόμισε το Συμβούλιο, δεν παρέχει, κατ' αυτήν, υπηρεσίες στα σκάφη της IRISL, τα οποία άλλωστε δεν ελλιμενίζονται ποτέ στον λιμένα του Jebel Ali.

88 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας. Πρώτον, υποστηρίζει ότι οι επωνυμίες των IRISL και HDSL ήταν ακόμα εγγεγραμμένες στους επίμαχους καταλόγους κατά τον χρόνο της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας σε αυτούς, διότι, όταν το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την εγγραφή των επωνυμιών τους, προέβλεψε επίσης τη διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων των οικείων πράξεων έως ότου αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της η μερική ακύρωση του κανονισμού 267/2012 (απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-489/10, EU:T:2013:453, σκέψεις 80 έως 83), ήτοι έως τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι υπηρεσίες τις οποίες η προσφεύγουσα παρέχει ως πράκτορας στην HDSL είναι σημαντικές διότι, χωρίς αυτές, η HDSL δεν θα μπορούσε να επιχειρήσει στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Τρίτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι τα κριτήρια βάσει των οποίων η επωνυμία της προσφεύγουσας ενεγράφη στους επίμαχους καταλόγους δεν είναι εκείνα που αντλούνται από τον σύνδεσμό της προς τη διάδοση των πυρηνικών όπλων, αλλά τα γενικά κριτήρια εγγραφής που καθορίστηκαν με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013, τα οποία υπομνήσθηκαν στη σκέψη 25 ανωτέρω. Τέταρτον, το Συμβούλιο τονίζει ότι προσκόμισε τα δέοντα αποδεικτικά στοιχεία για τη διατήρηση της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους ίδιους καταλόγους, καθόσον

προσκόμισε μεταξύ άλλων, το βιογραφικό σημείωμα ενός εκ των εργαζομένων της προσφεύγουσας, από το οποίο προκύπτει ότι ο ως άνω εργαζόμενος αναλαμβάνει δράση οσάκις τα σκάφη της IRISL ελλιμενίζονται στον λιμένα του Jebel Ali.

89 Υπενθυμίζεται ότι η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους έγινε βάσει των γενικών κριτηρίων εγγραφής που θεσπίστηκαν με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013, τα οποία καθιστούν δυνατή την εγγραφή στους επίμαχους καταλόγους, μεταξύ άλλων, των ονομάτων και επωνυμιών «προσώπων ή οντοτήτων τις οποίες κατέχει ή ελέγχει η IRISL, τα οποία ενεργούν για λογαριασμό της IRISL ή τα οποία παρέχουν υπηρεσίες ασφαλίσεως ή άλλες βασικές υπηρεσίες στην IRISL ή σε οντότητες που βρίσκονται στην κυριότητα της IRISL ή υπό τον έλεγχό της ή που ενεργούν για λογαριασμό της IRISL», και αιτιολογήθηκε ως ακολούθως: «[Η προσφεύγουσα] παρέχει σημαντικές υπηρεσίες στην HDS Lines, η οποία συνιστά κατονομασθείσα οντότητα που ενεργεί εκ μέρους της IRISL».

90 Η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους έλαβε χώρα στις 16 Νοεμβρίου 2013 και βασίστηκε στο γεγονός ότι αυτή παρείχε, ως πράκτορας, σημαντικές υπηρεσίες στην HDSL, οντότητα η οποία ενεργούσε για λογαριασμό της IRISL. Η αιτιολογία της ως άνω εγγραφής ήταν, επομένως, διττή, δεδομένου ότι το πρώτο της σκέλος αντλείτο από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα παρείχε σημαντικές υπηρεσίες στην HDSL και το δεύτερο από το γεγονός ότι η HDSL ήταν οντότητα ενεργούσα για λογαριασμό της IRISL.

91 Όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 78, οι εγγραφές των επωνυμιών των IRISL και HDSL στους επίμαχους καταλόγους ακυρώθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο (απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-489/10, EU:T:2013:453) και, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 79 ανωτέρω, οι εγγραφές αυτές, λόγω των αναδρομικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεώς τους, πρέπει να λογίζονται ως μηδέποτε υπάρξασες.

92 Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 32 ανωτέρω, οι επωνυμίες των IRISL και HDSL επανενεγράφησαν στους επίμαχους καταλόγους στις 26 Νοεμβρίου 2013, ήτοι κατόπιν της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους ως άνω καταλόγους στις 16 Νοεμβρίου 2013.

93 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, κατά τον χρόνο της εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους, χρόνο κατά τον οποίο, κατά την προαναφερθείσα στη σκέψη 55 νομολογία, εκτιμάται η νομιμότητα των προσβαλλομένων πράξεων, οι επωνυμίες των IRISL και HDSL δεν ήταν νομίμως εγγεγραμμένες στους επίμαχους καταλόγους.

94 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι, για τους ίδιους λόγους με εκείνους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 77 έως 82 ανωτέρω, όπως προβάλλει και η προσφεύγουσα, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αποφάσισε να διατηρήσει, με τις πράξεις του Νοεμβρίου του 2013, την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους βάσει της εγγραφής των ονομάτων των IRSL και HDSL σε αυτούς, μολονότι δεν υφίστατο νόμιμη εγγραφή των επωνυμιών των οντοτήτων αυτών στους επίμαχους καταλόγους κατά την ημερομηνία εγγραφής της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους ίδιους καταλόγους.

95 Επομένως, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 77, ελλείψει νόμιμης εγγραφής των επωνυμιών της IRISL και της HDSL στους επίμαχους καταλόγους, η εγγραφή στους καταλόγους αυτούς της επωνυμίας της προσφεύγουσας για τον λόγο ότι παρείχε σημαντικές υπηρεσίες στην HDSL, οντότητα η οποία ενεργεί για λογαριασμό της IRISL, δεν κρίνεται πλέον δικαιολογημένη προς τον σκοπό της διασφαλίσεως της αποτελεσματικότητας των μέτρων που έχουν επιβληθεί εις βάρος της IRISL και της HDSL, καθώς και της διασφαλίσεως ότι τα μέτρα αυτά δεν θα καταστρατηγηθούν (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-489/10, EU:T:2013:453, σκέψεις 75 έως 77, καθώς και απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2014, BT Telecommunications κατά Συμβουλίου, T-440/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1042, σκέψη 149 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

96 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το επιχείρημα του Συμβουλίου στο πλαίσιο της απαντήσεώς του επί των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, με το οποίο προβάλλει ότι τα πραγματικά στοιχεία τα οποία παρατίθενται στην αιτιολογία της εγγραφής του ονόματος των IRISL στους επίμαχους καταλόγους δεν είχαν αμφισβητηθεί με την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), και ότι, επομένως, από την ημερομηνία τροποποιήσεως των γενικών κριτηρίων εγγραφής με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013, τα οποία ελήφθησαν προκειμένου να αρθούν οι παρανομίες που διαπιστώθηκαν με την εν λόγω απόφαση, τα ίδια πραγματικά στοιχεία τα οποία είχαν δικαιολογήσει την επίμαχη εγγραφή, η οποία ακυρώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο, κατέστησαν σύμφωνα προς ένα από τα γενικά κριτήρια εγγραφής, ήτοι το κριτήριο βάσει του οποίου επιτρέπεται η εγγραφή στους επίμαχους καταλόγους των ονομάτων προσώπων ή των επωνυμιών οντοτήτων που είχαν αποφύγει τις διατάξεις των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ή των πράξεων της Ένωσης, ή που τις είχαν παραβεί. Με άλλα λόγια, κατά το Συμβούλιο, η ως άνω τροποποίηση των γενικών κριτηρίων εγγραφής με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013, η οποία έλαβε χώρα πριν την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους καταλόγους, η οποία πραγματοποιήθηκε με τις πράξεις του Νοεμβρίου του 2013, κατέστησε νόμιμες, από την ημερομηνία επιβολής των μέτρων αυτών, τις εγγραφές των επωνυμιών των IRISL και HDSL στους ίδιους καταλόγους.

97 Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί ότι το γεγονός ότι το Συμβούλιο, κατά την περίοδο αναστολής των αποτελεσμάτων της ακυρώσεως που αποφασίστηκε με την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), και πριν από την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους με τις πράξεις του Νοεμβρίου του 2013, τροποποίησε, με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013, τα γενικά κριτήρια εγγραφής στον κατάλογο των προσώπων ή των οντοτήτων έναντι των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα προκειμένου, μεταξύ άλλων, να διασφαλιστεί ότι οι εγγραφές των επωνυμιών των IRISL και HDSL στους ως άνω καταλόγους θα καθίσταντο σύμφωνες προς αυτά τα γενικά κριτήρια εγγραφής δεν αναιρεί το συμπέρασμα κατά το οποίο, όπως επισημάνθηκε και στις σκέψεις 79 έως 81 και 91 ανωτέρω, όταν έληξε η περίοδος αναστολής των αποτελεσμάτων της ακυρώσεως που αποφασίστηκε με την προαναφερθείσα απόφαση, οι εγγραφές των επωνυμιών των IRISL και HDSL στους καταλόγους, οι οποίες ακυρώθηκαν με την ως άνω απόφαση, εξαφανίστηκαν αναδρομικώς από την έννομη τάξη, ως μηδέποτε υπάρξασες. Πράγματι, καθεαυτή η τροποποίηση των ως άνω γενικών κριτηρίων εγγραφής δεν έχει ως αποτέλεσμα να καθιστά νόμιμες, από τον χρόνο κατά τον οποίο έλαβε χώρα, τις εγγραφές των επωνυμιών των IRISL και HDSL στους επίμαχους καταλόγους, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν βάσει προϊσχυσάντων γενικών κριτηρίων εγγραφής και, συνεπώς, δεν καθιστά δυνατή την άρση των παρανομιών που διαπιστώθηκαν με την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), με την οποία ακυρώθηκαν οι εν λόγω εγγραφές.

98 Διαφορετική ερμηνεία από αυτή της προηγουμένης σκέψης θα αντέβαινε στην αρχή η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 55 ανωτέρω. Επομένως, τα πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία είναι μεταγενέστερα των εγγραφών των επωνυμιών των IRISL και HDSL στους επίμαχους καταλόγους δεν δύνανται να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση της νομιμότητας των ως άνω εγγραφών.

99 Κατά συνέπεια, όπως επισημάνθηκε και στη σκέψη 80 ανωτέρω, το Συμβούλιο δεν μπορούσε, μόνο διά της τροποποιήσεως των γενικών κριτηρίων εγγραφής με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013, να άρει τις παρανομίες που διαπιστώθηκαν με την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου (T-489/10, EU:T:2013:453), και να διατηρήσει στους επίμαχους καταλόγους την εγγραφή των ονομάτων των IRISL και HDSL. Εξάλλου, όσον αφορά την επίμαχη εγγραφή, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν αρκέστηκε στην τροποποίηση των ως άνω γενικών κριτηρίων εγγραφής, αλλά προέβη σε νέες εγγραφές βασιζόμενες, μεταξύ άλλων, στα νέα αυτά γενικά κριτήρια εγγραφής. Εντούτοις, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 92 και 93 ανωτέρω, οι νέες αυτές εγγραφές έλαβαν χώρα σε χρόνο μεταγενέστερο της εγγραφής της επωνυμίας της

προσφεύγουσας στους επίμαχους καταλόγους και δεν δύνανται, για τους λόγους που προεκτέθηκαν στις σκέψεις 94 και 95, να δικαιολογήσουν την τελευταία αυτή εγγραφή βάσει των πράξεων του Νοεμβρίου του 2013.

100 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτός ο πέμπτος λόγος και να ακυρωθούν οι πράξεις του Νοεμβρίου του 2013, καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων της προσφυγής και της ενστάσεως περί παράνομου χαρακτήρα των γενικών κριτηρίων εγγραφής τα οποία θεσπίστηκαν με τα μέτρα του Οκτωβρίου του 2013.

**Επί των αποτελεσμάτων της μερικής ακυρώσεως των προσβαλλομένων πράξεων**

101 Όσον αφορά τον εκτελεστικό κανονισμό 522/2013, με τον οποίον η επωνυμία της προσφεύγουσας ενεγράφη στον κατάλογο του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012, επισημαίνεται ότι ο κανονισμός αυτός δεν παράγει πλέον έννομα αποτελέσματα κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 1154/2013. Επομένως, η ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού 522/2013, καθόσον αυτός αφορά την προσφεύγουσα, αφορά μόνον τα αποτελέσματα που παρήγαγαν οι πράξεις αυτές από την έναρξη ισχύος τους έως την ημερομηνία εκδόσεως του κανονισμού 1154/2013.

102 Όσον αφορά την απόφαση 2013/270, με την οποία η επωνυμία της προσφεύγουσας ενεγράφη στον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413, επισημαίνεται ότι τα έννομα αποτελέσματα της ακυρώσεώς της, καθόσον η πράξη αυτή αφορά την προσφεύγουσα, είναι άμεσα και οριστικά.

103 Όσον αφορά τα διαχρονικά αποτελέσματα της ακυρώσεως του κανονισμού 1154/2013, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 60, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 280 ΣΛΕΕ, οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου με τις οποίες ακυρώνεται κανονισμός παράγουν αποτελέσματα μόνον από τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως του άρθρου 56, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω Οργανισμού ή, εφόσον έχει ασκηθεί αναίρεση εντός της προθεσμίας αυτής, από την απόρριψή της (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2011, Kadio Morokro κατά Συμβουλίου, T-316/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:484, σκέψη 38, και απόφαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου, T-57/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:410, σκέψη 74).

104 Όσον αφορά την απόφαση 2010/413, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 2013/661, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί, εάν το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει ποια από τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως πρέπει να θεωρηθούν οριστικά (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Europäisch-Iranische Handelsbank κατά Συμβουλίου, T-434/11, EU:T:2013:405, σκέψη 220, και Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου, T-57/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:410, σκέψη 75).

105 Συναφώς, σημειώνεται ότι η ύπαρξη διαφοράς μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία αρχίζει να παράγει τα αποτελέσματά της η μερική ακύρωση του κανονισμού 1154/2013 με τον οποίον τροποποιήθηκε το παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012 και η ακύρωση του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2013/661, δύναται να διακυβεύσει σοβαρά την ασφάλεια δικαίου, καθόσον οι δύο αυτές πράξεις επιβάλλουν στην προσφεύγουσα πανομοιότυπα μέτρα.

106 Επομένως, τα αποτελέσματα του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2013/661, πρέπει να διατηρηθούν σε ισχύ καθόσον αυτή αφορά την προσφεύγουσα, έως ότου αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της επί του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012 η μερική ακύρωση του κανονισμού 1154/2013 (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 11ης Δεκεμβρίου 2012, Sina Bank κατά Συμβουλίου, T-15/11, EU:T:2012:661, σκέψη 89, και της 6ης Σεπτεμβρίου 2013, Good Luck Shipping κατά Συμβουλίου, T-57/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:410, σκέψη 76).

**Επί των δικαστικών εξόδων**

107 Σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε στο πλαίσιο των συνεκδικασθεισών υποθέσεων T-423/13 και T-64/14, τούτο φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, κατόπιν σχετικού της αιτήματος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

αποφασίζει:

**1) Ακυρώνει, καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν την Good Luck Shipping LLC:**

**— την απόφαση 2013/270/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·**

**— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 522/2013 του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν.**

**— την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν·**

**— τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν.**

**2) Τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2013/661 διατηρούνται σε ισχύ ως προς την Good Luck Shipping έως ότου αρχίσει να παράγει τα αποτελέσματά της η ακύρωση του κανονισμού 1154/2013.**

3) **Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της Good Luck Shipping.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Μαΐου 2016.

(υπογραφές)

# Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς ..... 2

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων ..... 7

Σκεπτικό ..... 8

Επί της υποθέσεως T-423/13 ..... 8

Επί των στοιχείων τα οποία το Συμβούλιο δύναται εν προκειμένω να επικαλεστεί λυσιτελώς ..... 10

Επί του βασίμου της αιτιάσεως η οποία αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως ..... 12

Επί του βασίμου της αιτιάσεως η οποία αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο ..... 13

Επί της υποθέσεως T-64/14 ..... 16

Επί των αποτελεσμάτων της μερικής ακυρώσεως των προσβαλλομένων πράξεων ..... 19

Επί των δικαστικών εξόδων ..... 20